

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

40. Moribundo singulariter observanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

poculum est, quod Christus, quod Christo amicissimi, quod omnes omnino homines perhauriunt, inevitabili necessitate; cur ego hoc solus recusem? quisquis cepit vivere, desinere debet, ut denuo incipiat, & quidem vitam illam quam nunquam desinat. *Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas a Deo sunt.* Quid ergo tibi vis vane timor, quid revocas damnosa castitas? Calicem quem dedit mihi Pater, quem Christus mihi misit, non vis ut bibam illum? Mortalis ego sum & mori me mirer?

Ecli. 6. 11. v. 14.

Curius l. 3. c. 10.

Cum apud Regem Alexandrum Macedonem gravius decumbentem, aliquot male anxii amici Philippum medicum de veneno porrigendo infimulassent, Rex Philippum cum parata portione ad se venientem sic excepit: Altera manu amicorum litteras ei porrexit, altera pharmacum ab illo accepit: dumque medicam portionem ori admovent, oculos in Philippi vultu defixit, si quas forte in illo conscientie notas deprehenderet. Cum egregiam in se medici fidem & facie disceret, intrepidus porrectum poculum perhaurit. Ita & ego faciam. Poculum quod me in quietem & logiorem somnum dabit, Jesus meus, medicus & Servator meus mihi temperavit, porrexitque ebibendum: ego, dum illud exaurio, oculos ab hoc meo medico non dimittam, vultum meum firmabo in crucifixi Domini mei vultu, in quo summum in me amorem inscriptum legam, simulque constans & intrepidus hunc calicem perhauriam, qui tanto plus habet salutis, quanto plus amoris.

§. 38. *Mortuus Fide, Spe, Charitate se armat.*

Vistud cuius promptum sit ac facile, præmissa verba, ad fidem, spem, charitatem exercendam.

Ad Fidem.

Protestor coram Deo, sanctis Angelis, & omni que Ecclesia triumphante & militante, nominatim coram Angelo meo custode, me firmiter credere quidquid credit sancta, Romana, universalis Ecclesia: me etiam vivere velle, & mori in fide, quam hæc eadem Catholica & Apostolica Ecclesia profiteretur, in unione & sub capite Domino nostro Jesu Christo, ejusque in terris Vicario. Quod si quid his dissentaneum mihi excideret, protestor illud non à me, non meum esse.

Ad Spem.

Psal. 15. v. 8. ad fin. Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi ne commovear. Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe. Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo: delectationes in dextra tuâ usque in mensam.

Ad Charitatem.

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem mortis de manu Dei accipiam, & nomen Domini invocabo: laudans invocabo Dominum & ab inimicis meis salvus ero. In manus tuas Domine commendo spiritum meum. Tu me creasti Deus, tu me redemisti, tu sanctificasti me; tuus ego sum, vivus, mortuus. Ego me tibi offero in omne beneplacitum tuum, Jesu fili David miserere mei.

§. 39. *Ægro & Moribundo quid semper corde ac ore versandum.*

In morbo, mi Christiane, interrogatus qui valeas, quomodo res tuæ se habeant &c. Cave unquam aliud respondeas quam hoc solum unicum: *Prout Deus vult: Sicut Domino placuit, sic factum est: Secundum Dei*

beneplacitum: Ad Dei voluntatem: Bene: Opime: Sic Deo placet: Fiat voluntas ejus, sicut in celo & in terra. Ut autem hoc possis, & ægroto tibi, & moribundo perpetuo in ore sit & in corde, triplex hæc precatiuncula.

1. *Benedictus Deus in æternum.*
2. *Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam; etsi Domine minor sum cunctis miserationibus tuis.*
3. *O Dominus meus, & Deus meus, ego me tibi offero in omne beneplacitum tuum. Fiat voluntas tua.*

Fuit qui triplicem hanc precatiunculam grandiori charactere scriptam ad lectum, proximè oculos affigi voluerit, ut assidue moneretur quid perditus & pernox ore animoque volutare deberet.

Nostræ preces nostræ ad Deum præcursores sunt. Discemus tandem à prodromis nostris & ipsam, sequemurque felici pede quò nos vocaverit beata æternitas.

§. 40. *Moribundo singulariter observanda.*

Primum. Non suis nitatur meritis, sed seipsum cum universis peccatis & negligentis in immensum divine misericordie pelagus demittat & immergat.

Alterum. Sanctæ Catholice Ecclesiæ fidei firmiter & simpliciter inhaereat: Ecclesiæ sacramenta cum perfecto proposito Deum non amplius offendendi, tempestive petat & suscipiat.

Tertium. A caducis & fluxis rebus omnibus se avertat, ut toto affectu caelesti Patri se uniat; terram promissionis suspiret, ut illic Deo pro immensa bonitate gratias agere & perenne laudis sacrificium offerre possit. Ipsam etiam matrem misericordie & beatorum spiritus, omnemque caelestem exercitum, maxime patronos suos deprecabitur, ut sibi in hac necessitate assistant, & ab exilio hoc ad jucundissimam suam societatem perducant.

Quartum. Seipsum, hostiam vivam, ad gloriam Dei, pro acceptissima illius voluntate offerat, ad suffendam, ex vero amore, omnem languoris acerbitatem, & ipsam mortis amaritudinem; omnem denique penam in tempore & æternitate sustinendam, ita ut si mille insuper annis, omni voluptate affluens, pro voto posset vivere, pro Dei tamen honore & amore mortem subire mallet.

Quintum. Amarissimam passionem & mortem Christi Domini sibi proponat, corpus suum & animam cum ingenti spiritu, faucio corpori & afflictae animæ Christi uniat, & tanquam simul cum Christo in cruce moriturus, spiritum suum in caelestis patris manus commendet. Cor suum in patulum Salvatoris cor, membra sua mortientia in ejusdem vulnera deponat.

Ceterum, tutissimum est, ut quidquid in extremo decessu, se quisque vellet fecisse, id modo sanus facere incipiat.

§. 41. *Moribundo quid faciendum; è Blofio.*

Ludovicus Blofius abbas Laciensis, Sancto Ignatio Myraus testatur, vir vitæ innocensissimæ, qui Camera-censens Archiepiscopatum à Carolo V. Cæsar oblatum constanter repudiavit, quique scriptam in libris exigens plurima scripsit ævo longiore dignissima: inter quæ moribundum instructurus, ad verbum hæc habet.

Quidam Dei amicus interrogatus, quidnam morti proximus facere vellet, si multo tempore in gravibus peccatis vixisset, respondit: Si quadraginta annis semper in peccatis vixissem, & tempore resolutionis meæ instante peccata mea purè confessus essem atque cum perfecto amore, ex fundo cordis mei, saltem spatio unius salutationis Angelicæ, me ipsum in Deum ita recipere possem, ut revera totus ad ipsum conversus, & ab omni peccato averfus inveniret, tunc nimis

Preces ad Deum nostri sunt præcursores.

Moribundo observanda: 1. Non nisi suis meritis.

2. Sanctæ Ecclesiæ fidei inhaerere.

3. A caducis se avertere.

4. Seipsum hostiam vivam ad Dei gloriam offerre.

5. Amarissimam passionem Christi sibi proponere.

Blof. Monil. spirit. c. 12. sine mihi pag. 98.